

indledes og korteligt forhandles, og den ærede Landstingsmand er derfor fuldkommen berettiget til at fremkomme med disse korte Bemærkninger, saafremt et Ændringsforslag derved begrundes.

Orsted: Jeg vil ikke nu bestemme mig til at stille noget Ændringsforslag.

Formanden: Maaskee jeg endnu, maatte tilføje, at det er jo ikke ene og alene, fordi den ærede Landstingsmand indlader sig paa denne Discussion om dette specielle Anliggende, at jeg gjorde hini Bemærkning; men det er jo naturligt, at Følgen deraf vilde være, at Thinget i det Hele tager dette specielle Anliggende under Behandling (Ja!). Den ene Tale maa jo medføre et Svar, og man kommer altsaa let ind paa en Discussion, som horer ind under anden Behandling.

Orsted: Ja, jeg havde ogsaa adskillige andre Bemærkninger at gjøre, ganske af lige Natur med denne.

S. P. Hansen: Det vil allerede af den foreliggende Betænkning være den ærede Forsamling bekendt, at Udvalget deels ikke har havt Tid til og deels ikke har troet at burde opholde Sagen ved at gaae ind paa de mange Enkeltheder, som Finantsloven indeholder, uden at det derfor just i alle Punkter har været enigt med det andet Thing. Derimod er der et Punkt, som jeg dog vil tillade mig at fremhæve og korteligt berøre. Det er nemlig, forsaavidt Finantsloven kunde give Anledning til at kaste et Blik paa Landets finansielle Tilstand i det Hele. Jeg troer da, at det er en Anskuelse, som har gjort sig gjældende i Udvalget, at den maa i høi Grad anses for at være beroligende (Ja! Ja!). Jeg finder mig saa meget mere opfordret til at gjøre denne Bemærkning, som man netop i de allerførste Dage i tydske Blade har seet en Fremstilling, der stiller Landets finansielle Tilstand som i høieste Grad forvirret. Ligesom man dengang, da Krigsskattsloven blev discuteret i det andet Thing, saaldt paa den pudseerlige Bemærkning — for at bruge et mildere Udtryk — at man havde foreslaaet, at Krigsskatten skulde fordeles paa 2 Aar, fordi Landets Gyne ikke tillod at udrede den paa een Gang, saaledes har nu et meget udbredt tydske Blad, nemlig

Børsenhalle, som udkommer i Hamborg, i de sidste Dage i Anledning af de Rustninger, som fra dansk Side ere foretagne, fortalt, at ved disse Rustninger „bleve enorme Summer opbudte for at mobilgjøre det lille Lands sidste Vaabenkraft“, „at det vilde være umuligt og misligt at trække disse Rustninger tilbage, hvorved det revolutionaire Parti i Kjøbenhavn høilighen vilde forbittes, og,“ — bliver man ved — „saaledes fortærer Ministeriet uden Nytte Landets Kræfter, hvis svage Tilstand er noksom bekendt fra Rigsdagens Forhandlinger og de meget ugunstige Betingelser for det sidste Aar“; og videre fører man til: „et bestindigt Fredsparti“ — et saadant, som slet ikke eksisterer i Kjøbenhavn paa den Maade, man stiller det der — „er i høi Grad utilfreds med en saadan Bortslængen af Statens Midler, der synes meget stikket til at bringe Danmark i bestandig større Forvirring“. Jeg troer, at det bedste Svar paa disse usandskærlige, og man tør vel kalde dem søgnagtige, Besskyldninger, vil være at vise denne Lov frem for Berden, som jeg haaber vil finde Antagelse i dette Thing. Den vil overbevise Enhver om, at det lille Danmark ikke alene er istand til at opfylde alle de Forpligtelser, det har paataget sig, men ogsaa at, dersom Danmark skal blive nødt til at gribe til yderligere Forsvar for sin retfærdige Sag, saa besidder det de fornødne Midler dertil; den vil vise, at Danmark nu er forsynet for det løbende Aar, og jeg troer, at den ogsaa vil vise, at vi ad Aare skulle være istand til, ved hele Landets Tilstand at kunne paatage os og opfylde de Forpligtelser, som Landet nødvendigt maatte kræve. Jeg troer derfor, at vi ved denne Lov kunne vise enhver saadan Besskyldning tilbage. Danmark offerer vel Freden; men det vil ikke Andet end en ærefuld og retfærdig Fred, og det behøver ikke at modtage nogen Fred, fordi Nøden tvinger det dertil, og jeg troer ogsaa forvist, at det vil vise sig, at, dersom det skal blive nødvendigt at fortsætte Krigen, da besidder det, med Hensyn til vore finansielle Forhold, de fornødne Midler og Kræfter dertil (Ja! Ja!). Jeg troer, at, naar man har talt om et revolutionairt Parti, som skulde findes i Kjøbenhavn, da er dette blottet for al Skygge af